

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2015/0001 van 6 januari 2015
in de zaak 1415/0057/SA/3/0042

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente GINGELOM**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Greet LOUWET
kantoor houdende te 3800 Sint-Truiden, Tongersesteenweg 60
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
de heer Tom LOOSE

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 6 oktober 2014 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 21 augustus 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de heer Guy VAN CAUWENBERGH namens de heer Stefan THEWYS (hierna de aanvrager) tegen de weigeringsbeslissing van de verzoekende partij van 8 april 2014 voorwaardelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een loods, één opslagbassing, sleufsilos, bedrijfsverharding, open buffervoorziening en diverse grondkerende wanden. De deputatie heeft twee opslagbassins en een weegbrug uit de vergunning gesloten.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 3890 Niel-bij-Sint-Truiden (Gingelom), Ambachtsweg zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie B, nummer 492C.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 9 december 2014, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Greet LOUWET die verschijnt voor de verzoekende partij en de heer Tom LOOSE die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 20 december 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de nieuwbouw van een landbouwbedrijf”*.

De aanvraag betreft het bouwen van:

- Een loods met een oppervlakte van 2343m², een breedte van 35,50m en een lengte van 66m;
- Drie opslagbassins met elk een oppervlakte van 754,80m²;
- Een open sleufsilo met een oppervlakte van 1540m², een breedte van 17,50m en een lengte van 88m;
- Een weegbrug van 54m²;
- De aanleg van betonnen bedrijfsverharding van 4776,15m²;
- Diverse grondkerende wanden, waarbij een ophoging van het terrein wordt voorzien van maximaal 1,8m;
- De aanleg van een open buffervoorziening met een volume van 208.616 liter.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘St. Truiden-Tongeren’, gelegen in agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 29 januari 2014 tot en met 27 februari 2014, worden geen bezwaarschriften ingediend.

De Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid brengt op 19 februari 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 20 februari 2014 het volgende ongunstig advies uit:

“ ...

Uw adviesaanvraag betreffende het bouwen van een loods, drie opslagbassins, een sleufsilo, bedrijfsverhardingen, een weegbrug, een open buffervoorziening en diverse grondkerende wanden werd vanuit landbouwkundig standpunt onderzocht en er wordt een ongunstig advies verstrekt om de volgende redenen:

De aanvraag beoogt in wezen de oprichting van een grootschalige biogasinstallatie op een onbebouwd perceel gelegen binnen herbevestigd agrarisch gebied. Het betreft geen nieuwe inplanting van een duurzaam volwaardig beroepsmatig landbouwbedrijf zoals de aangeleverde dossierstukken het voorstellen.

Onze vragenlijst naar de aanvrager zijn duurzame landbouwactiviteiten (ontvangen dd. 11/02/201) werd door de aanvrager weinig geloofwaardig ingevuld. Hij verklaart over een totaal bedrijfsoppervlakte van ruim 160 ha te beschikken. Op basis van de jaarlijkse verzamelaanvraag is de aanvrager niet gekend als beroepsmatige grondgebruiker. Zijn vrouw (Christiane Caspar) is wel gekend en registreerde in 2013 een totale oppervlakte van 27ha. Dit is wel zeer groot verschil met wat de aanvrager beweert.

De drie opslagbassins met elk een opslagcapaciteit van 754,8m³ en de ruime sleufsilo van 17m op 88m (en tot max. 5 hoog) zijn zeker niet nodig en nuttig in kader van de beperkte door aanvrager ontwikkelde landbouwactiviteit (27 ha akkerbouw). De plannen stemmen bouwtechnisch niet overeen met wat voor een akkerbouwbedrijf gangbaar en bedrijfseconomisch zinvol is. Het is duidelijk dat hier een nieuwbouw van een grootschalige verwerkingsinstallatie (organisch materiaal voor biogasproductie?) wordt beoogd. In begeleidende nota wordt dan wel niet als zodanig beschreven. Deze begeleidende nota doet meer vragen rijzen dan ze uiteindelijk verduidelijkt.

Wat voorligt zijn onbetwistbaar alle constructies voor de werking van een biogasinstallatie nodig die onderworpen zijn aan een stedenbouwkundige vergunningsplicht. De eigenlijke technische installatie waaronder de invoerbak, verbrandingsmotor en eventueel de drooginstallatie voor het eindproduct (digistaat) kunnen dan zonder bijkomende stedenbouwkundige vergunning in de opvallend ruime loods van 35,5m op 60m worden geplaatst. Hier wordt duidelijk niet het volledige verhaal achter de aanvraag voorgesteld.

Over de herkomst, aard en de totale hoeveelheid te verwerken organisch materiaal wordt in het dossier niets vermeld. Deze aanvraag kan zeker niet zonder een voorafgaandelijke project-MER worden goedgekeurd. De ervaring leert dat de milieueffecten en zeker de mobiliteitsaspect bij dergelijke verwerkingsinstallaties niet te verwaarlozen zijn.

Bovendien is het voorgestelde qua omvang en schaal geen verbreding van de eigen landbouwactiviteit (27ha akkerbouw). Deze ontwikkeling staat in wezen los van enige andere beroepsmatige landbouwactiviteit en wordt als dusdanig niet aanvaard als nieuwe inplanting in het agrarisch gebied. Uit ervaring weten we dat het verwerkte materiaal van heinde en ver wordt aangevoerd (import) en voor het digistaat dan eveneens een verre afzet (export) moet gezocht worden.

Deze grootschalige biogasinstallaties komen niet in aanmerking voor een nieuwe inplanting binnen landbouwgebied, maar horen thuis op industriegebied.

...”

De brandweer van Sint-Truiden brengt op 7 maart 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 2 april 2014 een ongunstig advies uit.

De verzoekende partij weigert op 8 april 2014 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager en motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

1.1 Stedenbouwkundige basisgegevens

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften

Overwegende dat de aanvraag volgens het koninklijk besluit van 5 april 1977 goedgekeurd gewestplan Koninklijk besluit van 5 april 1977 – Gewestplan Sint-Truiden-Tongeren gelegen is in agrarische gebieden;

...

Overeenstemming met dit plan/afwijkingsbepalingen

Overwegende dat de voorgestelde bestemming hiermee in overeenstemming is;

Overwegende dat het voorgestelde in overeenstemming is met de voorschriften van dit plan;

...

2.2. Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

Overwegende dat de aanvraag de nieuwbouw van een landbouwbedrijf betreft;

...

Overwegende dat volgende constructies worden voorzien:

- Een loods met een oppervlakte van 2343m², een breedte van 35,50m en een lengte van 66,00m met vooraan een kroonlijsthoogte van 7,00m en een nokhoogte van 10,10m, afgedekt door drie symmetrische zadeldaken;
- Drie opslagbassins met elk een oppervlakte van 754,80m², een hoogte van 6,00m en een tophoogte van 15,00m;
- Een sleufsilos met een oppervlakte van 1540m², een breedte van 17,50m en een lengte van 88,00m, met een hoogte oplopend van 3,00m tot 5,00m;
- Een weegbrug van 54m²;

...

2.4 Verenigbaarheid met andere voorschriften

Watertoets

...

Volgens de watertoetskaarten van de Vlaamse overheid is de locatie niet gelegen in een overstromingsgevoelig gebied. Terreinwaarnemingen wijzen echter uit dat tijdens hevige regenbuien water/modderstromen vanuit het achterliggende landbouwgebied doorheen de locatie stromen. Tijdens een fel onweer op 24 september 2010, spoelde heel wat water en modder (afkomstig van naast- en achterliggend akker) doorheen het perceel. Het afstromingspatroon van het afstromend regen/modderwater tijdens hevige regenbuien is weergegeven op figuur 1. De locatie is wel degelijk onderhevig aan overstroming (vanuit het landbouwgebied). Dit kan o.a. aanleiding geven tot water- en modderoverlast in de nieuwe gebouwen. Bovendien kan de open buffervoorziening volledig teniet gedaan. Vandaar dat we mogen besluiten dat de voorgestelde ingrepen wel degelijk beperkt significant schadelijke effecten zullen veroorzaken m.b.t. het aspect gewijzigd overstromingsrisico (schade aan gebouwen e.d.).

De te verwachten beperkt significant schadelijke effecten kunnen evenwel worden vermeden indien aan volgende voorwaarden wordt voldaan:

Aanleg van aarden walletje op het eigen perceel zodat het afstromend (modder)water van de achterliggende en aangrenzende akker wordt afgeleid naar de baangracht. Een schematische voorstelling van locatie walletje is weergegeven op figuur 2. Dit walletje mag niet op de reën (perceelsgrens) worden aangelegd maar in het groenscherm dat wordt voorzien (walletje best op enkele meter van perceelsgrens zodat afleiding water gebeurt op eigen perceel).

Een positief wateradvies is slechts mogelijk indien deze voorwaarde wordt opgenomen in de stedenbouwkundige vergunning. Voor deze aanvraag wordt dan ook een positief wateradvies onder voorbehoud uitgebracht.

...

2.7 Beoordeling van de goede plaatselijke aanleg

Overwegende dat de aanvraag betrekking heeft op een grootschalige nieuwe inrichting in agrarisch gebied;

Overwegende dat het terrein nagenoeg volledig volgebouwd wordt met de verschillende constructies; dat bovendien de rest van het terrein verhard wordt; dat enkel het gedeelte rond de opslagbassins en de groenbuffer rondom het perceel onverhard blijven;

Overwegende dat ongeveer 84% van het terrein ingenomen is door constructies of niet waterdoorlatende materialen;

Overwegende dat de constructies bovendien een aanzienlijke hoogte hebben;

Overwegende dat de terreinbezetting en de omvang van de constructies te grootschalig is;

Dat de ruimtelijke draagkracht van dit perceel in agrarisch gebied wordt overschreden;

Overwegende dat om een nieuwe inplanting in agrarisch gebied te verantwoorden er sprake dient te zijn van een duurzame inrichting;

Overwegende dat uit het advies van het Departement Landbouw en Visserij blijkt dat de aanvrager slechts eigenaar is van een beperkt grondaandeel;

Overwegende dat de omvang van de aangevraagde constructies (3 opslagbassins van 754,80m² en een sleufsilo van 1540,00m²) niet in verhouding zijn met de beperkte landbouwactiviteit van de aanvrager;

Overwegende dat in het milieuaanvraagdossier wordt aangegeven dat het nieuw op te richten landbouwbedrijf volgende activiteiten zal uitoefenen:

- Opslag van organische meststoffen en bemesten van eigen akkers en van derden;*
- Teelt en opslag van landbouwgewassen en stalling van machines;*
- Drogen van landbouwgewassen;*

Overwegende dat bij de beschrijving van de procedés wordt gesteld dat er hoofdzakelijk eigen landbouwgewassen zullen toekomen op het bedrijf, dewelke kunnen opgeslagen worden in de sleufsilo's en/of in de loods; dat het daarnaast ook mogelijk is dat externe

landbouwbedrijven hun gewassen kunnen laten toekomen; dat door de plaatsing van een drooginstallatie de gewassen kunnen worden ingedroogd; dat externe landbouwbedrijven eveneens hun dierlijke mest en bodemverbeterende middelen in het bedrijf kunnen laten opslaan;

Overwegende dat gelet op het beperkt eigen grondaandeel van de aanvrager kan afgeleid worden dat de aanvoer van externe bedrijven een veel grotere omvang zal hebben dan deze van de eigen gronden; dat niet wordt weergegeven waar deze externe bedrijven gelegen zijn; dat gelet op de omvang van de installaties deze waarschijnlijk ook buiten de gemeentegrenzen gelegen zullen zijn; dat bijgevolg de betrokkenheid met de lokale landbouwstructuur verzwakt wordt;

Overwegende dat dit bevestigd wordt door de beschrijving van de transportorganisatie in de milieuvergunningsaanvraag; dat er gesteld wordt dat gelet op de ligging er quasi onmiddellijk ontsluiting is naar gewestwegen en de E40, waardoor de transporthinder naar de omgeving toe beperkt zal blijven; hieruit kan geconcludeerd worden dat er slechts een zeer beperkte binding met de lokale landbouwstructuur zal zijn;

Overwegende dat het advies van het Departement Landbouw en Visserij bovendien aangeeft dat de plannen niet overeenstemmen met wat gangbaar en bedrijfseconomisch zinvol is voor een akkerbouwbedrijf, maar dat hier de nieuwbouw van een grootschalige verwerkingsinstallatie (voor biogasproductie?) wordt beoogd;

Overwegende dat in het advies van het Departement Landbouw en Visserij gesteld wordt dat het voorgestelde qua omvang en schaal geen verbreding van de eigen landbouwactiviteit is, maar dat deze ontwikkeling los staat van enige andere beroepsmatige landbouwactiviteit en als dusdanig niet aanvaard kan worden als nieuwe inplanting in het agrarisch gebied; dat deze grootschalige biogasinstallaties niet in aanmerking komen voor een nieuwe inplanting binnen landbouwgebied, maar in industriegebied horen;

Overwegende dat het advies van het Departement Landbouw en Visserij in die zin kan gevolgd worden dat de nieuwe inplanting te grootschalig is en te weinig relatie heeft met de lokale landbouwstructuur om een nieuwe inplanting in agrarisch gebied te verantwoorden; dat het perceel van de aanvraag dan wel naast een KMO-zone gelegen is, maar dat het hier een zone voor ambachtelijke bedrijven en KMO's betreft; dat voorliggende inrichting geenszins kan gezien worden als een ambachtelijk bedrijf of een KMO; dat dus ook de ligging naast deze zone geen motief kan zijn voor de inplanting van het bedrijf op deze locatie;

Overwegende dat bij een vooroverleg met de stedenbouwkundig ambtenaar van de gemeente Gingelom aan de aanvrager reeds duidelijk werd gemaakt dat de gemeente niet akkoord kan gaan met huidig grootschalig voorstel met loods, sleufsilos en opslagbassins en dat de gemeente geen opslag van vloeibaar effluent, digestaat of andere niet milieuvergunningsplichtige secundaire grondstoffen wenst op haar grondgebied; overwegende dat gelijkaardige milieuvergunnings- en stedenbouwkundige aanvragen m.b.t. deze activiteiten in het recente verleden pertinent geweigerd werden;

Gelet op de inplanting, de omvang en de aard kan voorliggende aanvraag niet verenigbaar worden geacht met de goede plaatselijke ordening;

Overwegende dat niet kan akkoord gegaan worden met de inplanting van deze

grootschalige nieuwe inrichting;

...

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 8/04/2014 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen weigert de stedenbouwkundige vergunning omwille van de hierboven vermelde redenen.

...

De aanvrager van de vergunning tekent tegen deze beslissing op 12 mei 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Naar aanleiding van het administratieve beroep heeft de verwerende partij een bijkomend advies gevraagd aan de provinciale dienst Landbouw en Platteland. Het advies van de provinciale dienst Landbouw en Platteland van 1 juli 2014 luidt:

“ ...

Momenteel huurt de aanvrager loodsen voor het stallen van de landbouwmachines. Aangezien deze huurovereenkomsten over afzienbare tijd aflopen wenst de aanvrager zelf een bedrijfszetel op te richten.

De aanvrager beschikt in de verzamelaanvraag van 2014 over een areaal van 97 hectare, wat een gangbare grootte is voor een gemiddeld akkerbouwbedrijf. De aanvrager geeft ook nog aan dat hij wenst door te groeien naar een areaal van ongeveer 150 hectare. Uit het Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen d.d. 11 april 2008, wordt duidelijk omschreven dat aan landbouw verwante bedrijven toegelaten kunnen worden in agrarisch gebied maar gevestigd dienen te worden in bestaande landbouwbedrijfszetels. De voorliggende aanvraag is een combinatie van een landbouwbedrijf en aan een landbouw verwant bedrijf. De nieuwe bedrijfsinplanting is dus slechts gedeeltelijk toelaatbaar in agrarisch gebied. Enkel constructies in functie van de eigen landbouwactiviteit kunnen toegelaten worden bij de oprichting van een nieuwe bedrijfszetel. Zowel de opslag van effluent als de aangevraagde loods is te grootschalig in het kader van de eigen landbouwactiviteiten.

De aanvrager wenst te beschikken over eigen mestopslag om, indien nodig, op een korte periode over een grote hoeveelheid dierlijke mest te beschikken voor de bemesting van zijn gebruikspcelen. De Dienst Landbouw en Platteland stelt vast dat, gelet op hogervermeld besluit, enkel opslag van mest kan gebeuren voor eigen gebruik indien het een nieuwe inplanting betreft. Dit wil zeggen dat de aanvrager momenteel ruim voldoende heeft met één opslagbassin.

Ook de aangevraagde loods mag enkel gebruikt worden indien het eigen landbouwactiviteiten betreft. De aanvrager baat eveneens een loonwerkactiviteit uit. De machines die hier voor nodig zijn, werden echter ook gebruikt op het eigen landbouwbedrijf. Door deze sterke verwevenheid is het onmogelijk om een scheiding te maken tussen beiden activiteiten. De Dienst Landbouw en Platteland stelt wel vast dat het hier een volwaardig leefbaar landbouwbedrijf betreft dat bijkomend ook een activiteit als loonwerker uitbaat.

De aanvrager geeft aan dat het achterste deel van de loods zal gebruikt worden voor de opslag van landbouwproducten zoals aardappelen en uien. Echter op de plannen is

nergens ventilatie of isolatie voorzien, dewelke noodzakelijk zijn om via klimaatsturing de kwaliteit van de producten voor een lange tijd te kunnen behouden. De Dienst Landbouw en Platteland stelt vast dat de loods bijgevolg niet kan gebruikt worden voor wat de aanvrager aangeeft ze te gebruiken. Omdat het eigenlijke gebruik niet duidelijk is stelt de Dienst Landbouw en Platteland voor om dit deel van de loods niet te vergunnen. Een weegbrug is eveneens geen gangbare constructie voor een akkerbouwbedrijf, en werd vermoedelijk enkel aangevraagd in het kader van opslag voor derden.

De Dienst Landbouw en Platteland deelt de mening van de aanvrager dat de aangevraagde constructies ruimtelijk beter kunnen aansluiten met bestaande bebouwing, eerder dan in open agrarisch gebied nieuwe bedrijfsgebouwen op te richten.

VOORSTEL

De Dienst Landbouw en Platteland stelt voor om de bedrijfsgebouwen gedeeltelijk te weigeren zijnde: twee van de drie opslagbassins, het achterste deel van de loods waar de aanvrager op het plan aangeeft opslag van landbouwproducten te realiseren en de weegbrug. De voorziene bedrijfsverhardingen dienen tot een minimum beperkt te worden. De overige bedrijfsgebouwen zijn gangbare constructie voor een leefbaar akkerbouwbedrijf.

...

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 4 juli 2014 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

Het voorstel van de provinciale Dienst Landbouw en Platteland is ook vanuit ruimtelijk oogpunt bij te treden.

Het perceel sluit aan bij een lokaal bedrijventerrein.

Enkel lokale bedrijven van een beperkte omvang worden op dit bedrijventerrein toegelaten omwille van het landelijk karakter van de omgeving (buitengebied). De zone sluit aan bij landelijk woongebied en een open agrarisch gebied.

Dit geldt ook voor het landbouwbedrijf in voorliggende aanvraag.

Enkel de constructies die dienen voor eigen landbouwactiviteiten kunnen aanvaard worden.

Inzake het opslaan van landbouwproducten van derden is te stellen dat de binding met de lokale landbouwstructuur niet is aangetoond. Het bedrijf moet qua schaal aansluiten bij de landelijke omgeving.

De aanvrager moet aantonen dat het werkingsgebied van het bedrijf het lokale niveau niet overstijgt.

In het dossier ontbreken o.a. gegevens wat betreft de actieradius van het bedrijf.

Bijkomende opmerkingen:

- Op de plannen zijn 2 langsdoorsneden ingetekend. Om de beoogde reliëfwijziging te verduidelijken is het aangewezen om ook een dwarsnede bij te brengen.
De reliëfwijziging zal bovendien moeten aangepast worden aan de bemerkingen van Watering van Sint-Truiden.*
- Een Mer-screeningsnota ontbreekt in het dossier.*

Overeenkomstig dit verslag wordt aan de deputatie voorgesteld het beroep niet in te willigen.

De vergunning kan niet worden verleend.

...

Na de hoorzitting van 8 juli 2014 overweegt de verwerende partij dat de aanvraag voor vergunning in aanmerking kan komen maar dat de plannen hiervoor wel gewijzigd moeten worden. Zij deelt dit mee aan de aanvrager met een brief van 18 juli 2014.

Met een aangetekende brief van 30 juli 2014 legt de aanvrager de aangepaste plannen voor waarbij twee van de drie opslagbassins en de weegbrug zijn geschrapt, de loods verkleind is, de voorziene bedrijfsverharding tot het uiterst noodzakelijke wordt beperkt, het advies van de Watering Sint-Truiden is verwerkt, er bijkomend een dwarsdoorsnede van het terrein is uitgetekend en waarbij eveneens een MER screeningsnota is bijgebracht.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn bijkomend verslag van 21 augustus 2014 om het beroep voorwaardelijk in te willigen.

De verwerende partij beslist op 21 augustus 2014 om het beroep voorwaardelijk in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de gewijzigde plannen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Gelet op het eensluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 4 juli 2014;

...

Overwegende dat overeenkomstig het goedgekeurd gewestplan de aanvraag gesitueerd is in een agrarisch gebied; dat de agrarische gebieden, overeenkomstig artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin; dat behoudens bijzondere bepalingen de agrarische gebieden enkel mogen bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven;
dat overeenkomstig artikel 4.3.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening een vergunning wordt geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening;

Overwegende dat het terrein volgens de watertoetskaarten niet gelegen is in een overstromingsgevoelig gebied maar wel onderhevig is aan afstromend modderwater vanuit het landbouwgebied;
dat de waterbeheerder, Watering van Sint-Truiden, op 19 februari 2014 een positief wateradvies verleende onder volgende voorwaarden:

...

Overwegende dat de aanvraag zich situeert naast een KMO-zone op de grens van Gingelom en Montenaken;
dat deze KMO-zone gelegen is langs de spoorlijn en de N765 Montenakenstraat;

Overwegende dat het hier een nieuwe bedrijfsinplanting in agrarisch gebied betreft;
dat nieuwe inplantingen in het agrarisch gebied steeds restrictief te adviseren zijn omwille van de vrijwaring van de open ruimte en de problematiek van de leegstand van bedrijven en zonevreemde woningen;
dat enkel om gegronde reden van ruimtelijke ordening of milieuwetgeving een nieuwe locatie in overweging genomen kan worden;

dat ook vanuit landbouwkundig oogpunt een nieuwe vestigingsplaats verantwoord moet zijn;
dat inzake het inhoudelijke- landbouwkundige aspect het advies van Duurzame Landbouwontwikkeling doorslaggevend is;
dat het advies van het Departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling d.d. 20 februari 2014 ongunstig is;
dat dit advies in essentie stelt dat wat voorligt constructies zijn voor de werking van een biogasinstallatie en dat een dergelijke aanvraag niet thuishoort binnen landbouwgebied maar op industriegebied;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen de aanvraag heeft geweigerd;
dat ook de milieuvergunningsaanvraag klasse 2 is geweigerd door het college; dat dit weigeringsbesluit voornamelijk stelt dat er heel wat onduidelijkheden zijn zoals o.a. over de situering van externe bedrijven die landbouwgewassen zullen aanvoeren, de samenstelling en afkomst van het vergistingseffluent, het ontbreken van preventieve maatregelen inzake sleufsilo,...; dat tevens aangehaald wordt dat de gemeente geen opslag van vloeibaar effluent, digestaat of andere niet vergunningsplichtige secundaire grondstoffen wenst op haar grondgebied;

Overwegende dat het beroepschrift duidelijk stelt dat de aanvrager niet de bedoeling heeft om ter plaatse te voorzien in een nieuwe biogasinstallatie maar dat de intentie is om de bestaande landbouwactiviteiten over te zetten van het thuisadres van de aanvrager naar de nieuwe locatie; dat daarnaast de aanvrager mogelijk landbouwproducten van derden (eveneens landbouwers) ter plaatse zal opslaan;

Overwegende dat naar aanleiding van de beroepsprocedure een bijkomend advies gevraagd is aan de provinciale dienst Landbouw en Platteland;
dat dit advies van 01 juli 2014 luidt volgt luidt:

...

Overwegende dat het voorstel van de provinciale Dienst Landbouw en Platteland ook vanuit ruimtelijk oogpunt bij te treden is; dat het perceel ruimtelijk aansluit bij een lokaal bedrijventerrein; dat enkel lokale bedrijven van een beperkte omvang op dit bedrijventerrein toegelaten worden omwille van het landelijk karakter van de omgeving (buitengebied); dat de zone aansluit bij landelijk woongebied en een open agrarisch gebied;
dat dit ook geldt voor het landbouwbedrijf in voorliggende aanvraag;
dat enkel de constructies die dienen voor eigen landbouwactiviteiten aanvaard kunnen worden;
dat inzake het opslaan van landbouwproducten van derden te stellen is dat de binding met de lokale landbouwstructuur niet is aangetoond; dat het bedrijf qua schaal moet aansluiten bij de landelijke omgeving;
dat de aanvrager moet aantonen dat het werkingsgebied van het bedrijf het lokale niveau niet overstijgt; dat in het gemeentelijk dossier ondermeer gegevens ontbreken wat betreft de actieradius van het bedrijf;

Overwegende dat op de plannen 2 langsdoorsneden zijn ingetekend; dat om de beoogde reliëfwijziging te verduidelijken het aangewezen is om ook een dwarsnede bij te brengen; dat de reliëfwijziging bovendien zal moeten aangepast worden aan de bemerkingen van Watering van Sint-Truiden;

Overwegende dat in het gemeentelijk dossier een Mer-screeningsnota in het dossier ontbreekt;

Overwegende dat de deputatie bovenvermeld beroep heeft onderzocht;
dat uit dit onderzoek is gebleken dat een vergunning in overweging kan genomen worden indien het ontwerp wordt gewijzigd zoals voorgesteld tijdens de hoorzitting van 8 juli 2014, meer specifiek :

- twee van de drie opslagbassins en de weegbrug zijn uit het ontwerp te schrappen;
- de loods is te verkleinen (het achterste deel van de loods is niet aanvaardbaar);
- de voorziene bedrijfsverharding dient tot een minimum beperkt te worden;
- de reliëfwijziging is aan te passen aan de bemerkingen van Watering van Sint-Truiden;
- de reliëfwijziging is te verduidelijken met een dwarsnede;
- een Mer-screeningsnota is bij te brengen;

Overwegende dat in week 31 aan de sectie vergunningen een gewijzigd ontwerp werd voorgelegd dat werd aangepast aan de opmerkingen van de deputatie, dat de twee achterste opslagbassins en de weegbrug uit het ontwerp werden geschrapt en dat de loods die origineel was voorzien met een oppervlakte van 66 X 35,5 meter, werd gereduceerd tot een oppervlakte van 40 X 35,50 meter, dat hierdoor de terreinbezetting en de schaal van de ontworpen bedrijfsinplanting wordt verkleind; dat de betonverharding wordt gereduceerd tot het strikt noodzakelijke; dat het ontworpen reliëf (aarden wal aan de oostzijde) werd aangepast aan de opmerkingen van de Watering St-Truiden, dat het ontwerp werd vervolledigd met een dwarsdoorsnede en dat een MER-screeningsnota bij het dossier werd gevoegd; dat het gewijzigd ontwerp voldoet aan het voorstel van de deputatie;

Overwegende dat artikel 4.3.1.§1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (en latere wijzigingen) bepaalt dat een beperkte aanpassing van de ter beoordeling voorgelegde plannen mogelijk is in de administratieve beroepsprocedure bij de deputatie, onder voorwaarde dat de wijzigingen :

1° geen afbreuk doen aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;

2° de wijzigingen komen tegemoet aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend of hebben betrekking op kennelijk bijkomstige zaken;

3° geen schending van de rechten van derden met zich meebrengen;

dat in casu de wijzigingen tegemoet komen aan de adviezen en het ontwerp beter integreren in zijn omgeving;

Overwegende dat het beroep voorwaardelijk kan worden ingewilligd
dat de stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend onder de voorwaarden :

- dat het advies van de Watering St-Truiden wordt gevolgd;
- dat de op het inplantingsplan voorgestelde erfbeplanting wordt uitgevoerd in het eerste plantseizoen na ingebruikname van de constructies.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing niet. Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij ernstige middelen aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Het spreekt voor zich dat de tenuitvoerlegging van de door de bestreden beslissing toegekende vergunning aan de heer Thewys, een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel zal toebrengen aan verzoekende partij.

Op grond van artikel 4.7.12 VCRO staat het immers aan het college van burgemeester en schepenen om op basis van de ingediende aanvraag een beslissing te nemen en al dan niet een vergunning toe te kennen.

Uit de stukken van het dossier, blijkt evenwel dat lopende de beroepsprocedure de initieel beoogde vergunningsaanvraag op tal van essentiële punten werd gewijzigd, zodat er in wezen een compleet nieuwe aanvraag werd gedaan en beoordeeld (cfr. infra), waarbij aan verzoekende partij de mogelijkheid werd ontnomen om haar wettelijk prerogatieven als vergunningverlenende overheid uit te oefenen.

...

Verzoekende partij is als vergunningverlenende overheid de facto buiten spel gezet.

...

Het is evident dat verzoekende partij door deze handelswijze van verwerende partij op een ernstige wijze in de uitoefening van haar bestuursopdracht wordt verhinderd, aangezien zij door de bestreden beslissing haar taken als vergunningsverlenende overheid en de prerogatieven die hieraan verbonden zijn, niet (meer) op een normale wijze kan uitoefenen.

De autonome en discretionaire bevoegdheid waarover verzoekende partij als eerste vergunningverlenende overheid beschikt worden dermate uitgehold en in het gedrang gebracht dat zij als overheid haar taken niet meer kan vervullen .

De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal derhalve ingrijpende gevolgen hebben voor de uitoefening van het gemeentelijk stedenbouwkundig en ruimtelijk beleid van verzoekende partij.

De bestreden beslissing ondermijnt immers de beleidsvisie van verzoekende partij tot restrictieve invulling van nieuwe bedrijfsinplantingen in agrarisch gebied ter vrijwaring van de bestaande open ruimte, zeker nu het betrokken perceel gelegen is in HAG.

In casu wordt door de bestreden beslissing immers een eerste aanzet gegeven tot het toelaten van bebouwing in nieuwbouw in een open agrarisch gebied, aansluitend bij landelijk woongebied, zonder dat er vanuit het oogpunt van ruimtelijke ordening of vanuit landbouwkundig oogpunt hiertoe een daadwerkelijke noodzaak bestaat.

Bovendien is het onduidelijk welke precieze bestemming aan deze constructies wordt gegeven : er zijn hiertoe geen concrete gegevens bekend noch aangaande de aard, noch aangaande de omvang van de materialenproducten die er zullen worden gestapeld.

Enige zekerheid dat de bestemming van de betrokken constructies beperkt zal blijven tot een louter agrarische functie/ bestemming is er niet.

Overigens bepaalt artikel 3.2 van de bindende bepalingen van het GRS :

7. Selectie van de KMO-zone Ambachtsweg als lokaal bedrijventerrein

De gemeente selecteert de KMO-zone "Ambachtsweg" als een bedrijventerrein van lokaal niveau".

De door verwerende partij verleende stedenbouwkundige vergunning omvat geen enkele voorwaarde of restrictie ter vrijwaring van dit bindende voorschrift, m.n. dat het gebruik van de betrokken constructies, dewelke ingeplant warden op de Ambachtsweg naast de KMO-zone, beperkt zal blijven tot het "lokale niveau".

Door de bestreden beslissing is ook geen enkele restrictie opgelegd ter vrijwaring van de open ruimte en ter vrijwaring van de noodzakelijke binding met de lokale landbouwstructuur.

Integendeel de thans verleende vergunning, geeft aan de aanvrager de mogelijkheid tot verdere gefaseerde uitbreiding resulterend in een grootschalig project met verdere aantasting van het open landschap.

De aangepaste plannen zijn immers ruimtelijk zo geconcipieerd dat de initiële beoogde constructies later kunnen worden bijgebouwd teneinde de door de heer Thewys initieel beoogde doelstelling tot opslag van vloeibaar effluent en opslag en verwerking van de landbouwproducten van derden — al dan niet landbouwers - wel te kunnen realiseren.

Dit geldt des te meer, nu verwerende partij in de bestreden beslissing weliswaar melding maakt van het onbetwistbare gegeven dat aan de heer Thewys een milieuvergunning werd geweigerd, doch de draagwijdte van deze beslissing gewoonweg negeert in het kader van de beoordeelde stedenbouwkundige vergunningsaanvraag.

Artikel 4.5.1 §2 VCRO bepaalt weliswaar dat een stedenbouwkundige vergunning van

rechtswege geschorst wordt, indien de milieuvergunning die voor deze inrichting nodig is, nog niet definitief werd verleend, zodat de Raad voor Vergunningenbetwistingen geen tweede maal tot schorsing van de tenuitvoerlegging dient over te gaan.

In casu werd de connexe milieuvergunning gelet op het verstrijken van de beroepstermijn, evenwel definitief geweigerd in de zin van artikel 5, §1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, zodat verwerende partij rekening had moeten houden met het verval van rechtswege van de stedenbouwkundige vergunning.

Door dit evenwel niet te doen en in graad van beroep toch een stedenbouwkundige vergunning te verlenen, is het evident dat verzoekende partij een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel lijdt, zodat zij om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verzoekt.

Verzoekende partij is van oordeel dat het door haar geleden ernstig nadeel voldoende concreet is omschreven. Er kan in casu bezwaarlijk betwisting over bestaan dat het ernstig en moeilijk te herstellen nadeel in causaal verband staat met de realisatie en uitvoering van de bestreden beslissing.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

3.1 *Allereerst wenst ons college erop te wijzen dat met het huidige bestreden besluit een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor in beroep beperkt aangepaste plannen, waarbij o.m. een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor een loods (met kleinere afmeting dan de initieel gevraagde), voor één opslagbassin (in plaats van de drie gevraagde) en waarbij geen vergunning werd verleend voor de gevraagde weegbrug. Voor een vergelijking van de in eerste aanleg geweigerde en de in beroep door de deputatie vergunde plannen kan de verwerende partij verwijzen naar de stukken nrs. 5.9.1, respectievelijk 16.1 (in het bijzonder naar plan 01/04 waarop het inplantingsplan is ingetekend).*

Artikel 5 van het bestreden besluit bepaalt in de lijn van artikel 4.5.1 VCRO wat volgt: “Een stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting, waarvoor een milieuvergunning nodig is of die onderworpen is aan de meldingsplicht conform het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet definitief werd verleend overeenkomstig artikel 5, §1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning of de melding niet is gebeurd.

Wordt de milieuvergunning evenwel definitief geweigerd in de zin van artikel 5, §1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, dan vervalt de stedenbouwkundige vergunning van rechtswege.

Het verval van de stedenbouwkundige vergunning wordt door de instantie die de milieuvergunning heeft geweigerd onverwijld meegedeeld aan de aanvrager en de overheid die de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend.”.

De verzoekende partij stelt onderaan in haar uiteenzetting omtrent het MHEN dat de deputatie had “rekening moeten houden met het verval van rechtswege van de stedenbouwkundige vergunning” en dat zij dan ook geen vergunning had kunnen verlenen, ten gevolge van de definitieve weigering van de samenhangende milieuvergunning.

Deze bewering mist evenwel manifest juridische grondslag.

In casu is immers niet de tweede zin van het vermelde artikel 5 van het bestreden besluit relevant, maar wel de eerste zin.

De tweede zin, nl. het verval van de stedenbouwkundige vergunning bij definitieve weigering van de milieuvergunning, speelt wanneer er een stedenbouwkundige vergunning is verleend, maar de bijbehorende milieuvergunning (met de bijbehorende plannen, die overeenstemmen met deze waarvoor de samenhangende stedenbouwkundige vergunning werd verleend) als definitief geweigerd kan worden beschouwd. In dit geval vervalt de eerder verleende stedenbouwkundige vergunning.

In casu was er evenwel op het moment van de beslissing van de deputatie nog geen stedenbouwkundige vergunning (definitief) verleend. Meer nog, het college van burgemeester en schepenen had de stedenbouwkundige vergunning in eerste aanleg geweigerd bij besluit van 8 april 2014, besluit waartegen net het administratief beroep werd ingediend bij de deputatie. Hoe en waarom deze laatste dan wel zou rekening hebben moeten houden met enig “verval” van een nog niet eens verleende stedenbouwkundige vergunning is de verwerende partij dan ook een raadsel.

De koppelingsregeling van artikel 4.5.1, §2 VCRO impliceert geenszins dat de deputatie, oordelend in beroep over een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag, rekening moet houden met een weigering van de samenhangende milieuvergunning, die definitief geworden is (lopende de beroepsprocedure) doordat er tegen laatst vermelde beslissing geen administratief beroep werd ingesteld.

De bewering van de verzoekende partij houdt dan ook geen steek, laat staan dat uit deze bewering enig nadeel kan worden geput ter verantwoording van haar schorsingsverzoek.

Wel relevant voor huidig dossier, en ook voor de beoordeling van enig MHEN in hoofde van de verzoekende partij, is de omstandigheid dat de heer Stefan Thewys op dit ogenblik alleszins geen milieuvergunning heeft voor de hinderlijke activiteiten die samenhangen met de nu middels het bestreden besluit stedenbouwkundig vergunde constructies, waarvan de plannen beperkt werden aangepast t.o.v. de initieel ingediende plannen (waarvoor ook de milieuvergunning werd aangevraagd).

Artikel 5 van het bestreden besluit, eerste zin, bepaalt, in overeenstemming met artikel 4.5.1, §2 VCRO, dat in dat geval de stedenbouwkundige vergunning wordt geschorst zolang de milieuvergunning (voor de overeenstemmende plannen) niet definitief werd verleend.

De huidige stedenbouwkundige vergunning is ten gevolge van deze decretale (alleszins voor enige tijd) geschorst en aldus niet uitvoerbaar. Er is immers geen milieuvergunning voor de overeenstemmende plannen.

Om deze reden alleen al kan er van enig nadeel ten gevolge van de uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning geen sprake zijn. De stedenbouwkundige vergunning is immers niet uitvoerbaar, blijktens de decretale koppelingsregeling, zoals uitdrukkelijk bevestigd in het bestreden besluit zelf (artikel 5).

...

3.2 *Ondergeschikt wenst de verwerende partij hieraan nog toe te voegen dat de verzoekende partij klaarblijkelijk haar beweerde MHEN in hoofdzaak gelegen ziet in de*

planaanpassingen die lopende de beroepsprocedure werden doorgevoerd en die met het bestreden besluit werden vergund, waarvan zij meent dat deze planaanpassingen niet beperkt kunnen worden genoemd in de zin van artikel 4.3.1, §1, tweede en derde alinea VCRO.

Deze discussie betreft evenwel de grond van de zaak en de wettigheid van het bestreden besluit.

...

Ten slotte toont de verzoekende partij niet concreet aan waarom de beweerd onwettige planaanpassing haar zou benadelen en hoe deze planaanpassing de uitoefening van haar overheidstaken of bestuursopdrachten zou verhinderen dan wel in ernstige mate zou bemoeilijken of tot gevolg zou hebben dat de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou komen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Er kan in dit opzicht worden opgemerkt dat de verzoekende partij zich in eerste aanleg ten volle heeft kunnen uitspreken over de aanvraag en, daaropvolgend, ten aanzien van de deputatie in de vergunningsfase voor de deputatie alle mogelijkheden heeft gehad om haar standpunt mee te delen en toe te lichten (bijv. tijdens de hoorzitting waarvoor zij uitgenodigd was). Ook heeft zij de mogelijkheid gehad - en thans gebruikt - om een verzoekschrift in te dienen bij Uw Raad indien zij zou menen dat de vergunning in beroep verleend onwettig was. Zij heeft dus ten allen tijde tijdens de vergunningsprocedure en ook daarna al haar decretaal toegewezen bevoegdheden ten volle kunnen aanwenden en al haar prerogatieven als vergunningverlenende overheid kunnen uitoefenen.

3.3 *Nog meer ondergeschikt wenst de verwerende partij erop te wijzen dat het loutere feit dat de verwerende partij in een concreet dossier een andere opvatting heeft dan de verzoekende partij omtrent de aanvaardbaarheid van een project of betreffende de invulling van de notie „goede ruimtelijke ordening”, en in die zin eventueel ingaat tegen het “stedenbouwkundig beleid” van de verzoekende partij, deze laatste op zich niet noodzakelijk een ernstig nadeel oplevert dat tevens moeilijk te herstellen is (zie RvV nr. S/2014/0141 van 7 oktober 2014).*

...

De verzoekende partij moet trouwens op voldoende gestoffeerde wijze én met concrete gegevens aantonen dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit haar ruimtelijk beleid in het gedrang brengt.

In haar verzoekschrift voert de huidige verzoekende partij evenwel op geen enkele wijze, minstens niet op afdoende wijze, aan dat de uitoefening van haar specifieke opdrachten of taken, waarmee zij belast is, door de uitvoering van de huidige bestreden beslissing (die een individuele draagwijdte heeft!) verhinderd wordt of in ernstige mate bemoeilijkt wordt. De rechtspraak van uw Raad en van de Raad van State is ter zake trouwens zeer restrictief en erkent slechts in zeer beperkte gevallen een persoonlijk MHEN in hoofde van een overheid (bijv. wanneer de uitvoering van een beslissing ingrijpende gevolgen heeft voor haar reeds sinds geruime tijd nagestreefde en planologisch op verscheidende niveaus erkende stedenbouwkundige beleid, zie R.v.St., nr. 202.778, 6 april 2010).

De verwerende partij merkt in dit verband nog op dat:

- niet concreet wordt aangetoond door de verzoekende partij dat zij een (consistente en consequente) beleidsvisie zou hebben tot “restrictieve invulling van nieuwe bedrijfsinplantingen in agrarisch gebied ter vrijwaring van de*

bestaande open ruimte”;

- *in ieder geval niet concreet wordt aangetoond door de verzoekende partij hoe het huidige bestreden besluit deze beleidsvisie zou “ondermijnen”, laat staan dat concreet en precies wordt aangegeven hoe de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de uitoefening van haar overheidstaken of bestuursopdrachten verhindert of ernstig bemoeilijkt of dat voldoende concreet en precies wordt aangetoond of, en eventueel hoe, de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in het gedrang brengt*
- *de beweringen dat er geen noodzaak zou zijn tot de nieuwbouw in het agrarisch gebied en dat er geen zekerheid zou zijn over de bestemming van de vergunde constructies niet alleen feitelijk onjuist zijn, maar bovenal de motivering en de wettigheid van het bestreden besluit betreffen*
- *niet kan worden ingezien dat de deputatie in beroep rekening zou moeten houden met een “bindende bepaling” uit het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van de gemeente Gingelom betreffende de selectie van de KMO-zone “Ambachtsweg” als bedrijventerrein van lokaal niveau, aangezien het perceel van de aanvrager onmiskenbaar niet behoort tot deze KMO-zone; dat trouwens de deputatie wél heeft geoordeeld dat enkel de constructies die dienen voor de eigen landbouwactiviteiten konden aanvaard worden, reden waarom beperkt gewijzigde plannen werden vergund*
- *de bewering dat de initieel beoogde constructies later nog kunnen worden bijgebouwd, zodat de vergunning de “mogelijkheid geeft tot verdere gefaseerde uitbreiding resulterend in een grootschalig project met verdere aantasting van het open landschap”, puur hypothetisch is en alvast geen enkele steun vindt in de bestreden beslissing; van enige uitbreiding of verdere uitbouw van het bedrijf is dus geen sprake; in iedere geval zal voor het eventueel bijbouwen van constructies hoe dan ook opnieuw een stedenbouwkundige vergunning moeten worden aangevraagd bij de verzoekende partij.*

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid

belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

2.

De verzoekende partij stelt dat zij op 8 april 2014 de aangevraagde milieuvergunning voor de exploitatie van een landbouwbedrijf voor teelt en opslag van landbouwproducten, het drogen van granen en groenvoeders en mestopslag heeft geweigerd en dat er tegen deze beslissing geen administratief beroep werd aangetekend. De verwerende partij betwist dit niet.

Onverminderd de vraag of vermeld gegeven een impact heeft op de regelmatigheid van de thans bestreden beslissing, zoals de verzoekende partij voorhoudt doch wat in essentie een discussie over de grond van de zaak is, stelt de Raad vast dat op vandaag voor de exploitatie van de inrichting die middels de bestreden beslissing werd vergund geen milieuvergunning voorligt.

De Raad is dan ook van oordeel dat de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 4.5.1, §2 VCRO zonder meer van rechtswege is geschorst en dit bij gebrek aan een voor deze inrichting noodzakelijke milieuvergunning. Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoonde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging aangehouden voor de derde kamer, voorgezeten door de heer Filip VAN ACKER.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 6 januari 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER